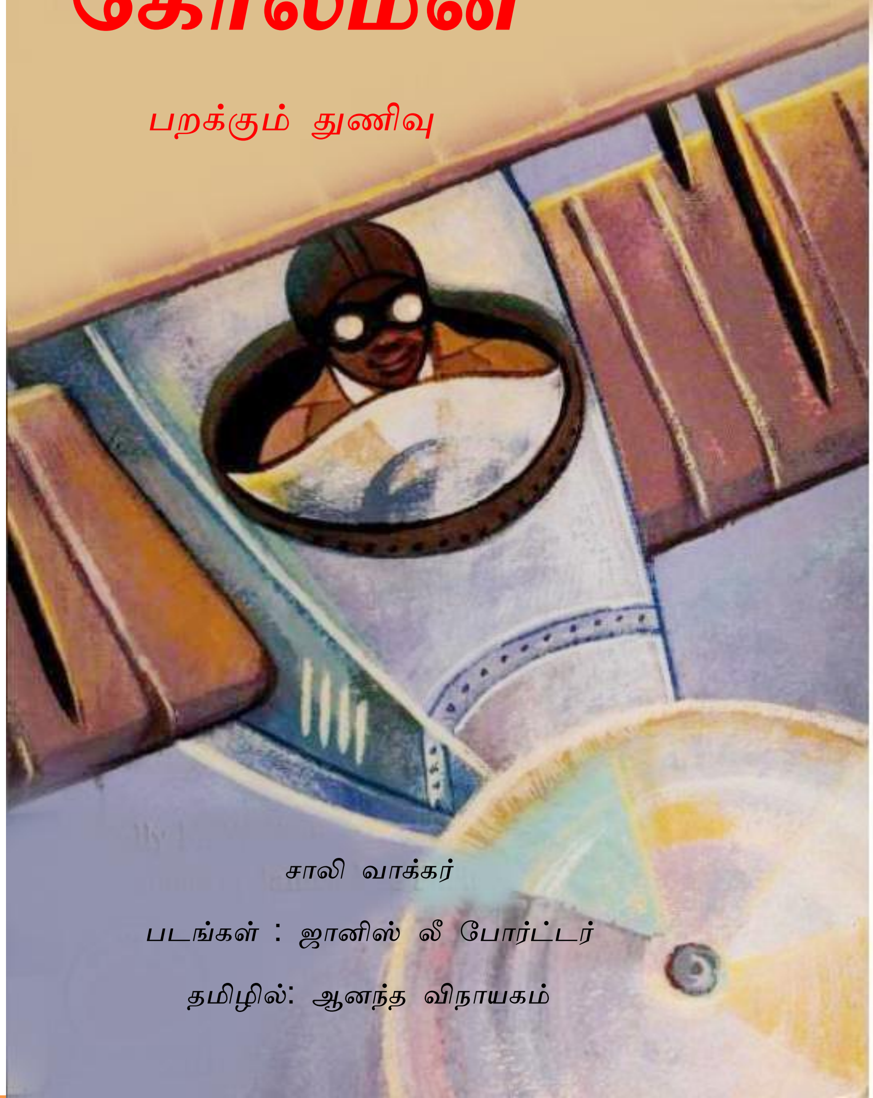
பெஸ்ஸி கோல்மன்

பறக்கும் துணிவு

சாலி வாக்கர்

படங்கள் : ஜானிஸ் லீ போர்ட்டர்

தமிழில்: ஆனந்த விநாயகம்

பெஸ்ஸி கோல்மன்

பறக்கும் துணிவு

சாலி வாக்கர்

படங்கள் : ஜானிஸ் லீ போர்ட்டர்

தமிழில்: ஆனந்த விநாயகம்

பறக்கத் தயார்

வாக்சாஹாச்சி, டெக்சாஸ், 1902

பெஸ்ஸி கோல்மனின் விரல்களில் இரத்தம் வழிந்தது.

அவள் முதுகு வலித்தது.

பத்து வயது சிறுமிக்கு பருத்தி எடுப்பது கடினமான வேலையாக இருந்தது.

பெஸ்ஸி அருகில் பருத்தி எடுப்பவரின் சாக்கை உற்றுப் பார்த்தாள்.

அவர் அதை இழுத்துச் சென்றபோது, அது தரையில் இழுபட்டது.

அது ஓய்வெடுக்க ஒரு நல்ல இடமாகத் தெரிந்தது.

ஒரு பருத்திச் சாக்கில் திருட்டுத்தனமாக சவாரி செய்வது, பெஸ்ஸி கோல்மன் செய்யக்கூடிய ஒரு துணிச்சலான காரியமாக இருந்தது.

சடார்! அவள் கீழே விழுந்தாள்.

பெஸ்ஸிக்குப் பருத்தி பறிப்பதென்றால் அறவே பிடிக்காது; ஆனால் அவளுக்கு வேறு வழியில்லை.

கோல்மேன் குடும்பத்தினர் ஏழ்மையில் வாடியவர்கள்.

பெஸ்ஸியால் ஈட்ட முடிந்த அத்தனை பணமும் அம்மாவுக்குத் தேவைப்பட்டது.

அந்நாளின் ஒரே ஒரு இனிமையான பகுதி, நாளின் முடிவுதான். அந்த நேரத்தில், தனக்குப் பெரிதும் விருப்பமான கணிதப் பயிற்சியை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு பெஸ்ஸிக்குக் கிடைத்தது

தன் குடும்பத்தினர் எவ்வளவு பருத்தியைப் பறித்திருந்தார்கள் என்று அவள் கணக்கிட்டாள்.

கோல்மன் குடும்பத்தினருக்கு பருத்தி பறித்த பவுண்டு கணக்கில் பணம் கொடுக்கப்பட்டது.

அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்த அந்த வெள்ளையன் ஏமாற்ற முயன்றால், அவனைத் திருத்துவதற்கு பெஸ்ஸி அஞ்சவில்லை.

அவள் அந்த அளவுக்குத் துணிச்சலானவள்.

பருத்திப் பருவம் முடிந்ததும், பெஸ்ஸி மீண்டும் பள்ளிக்குத் திரும்புவதில் மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

அவள் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கக் குழந்தைகளுக்கு என்று இருந்த ஒற்றை அறைப் பள்ளியில் சேர்ந்தாள்.

1902-ல், வெள்ளைக் குழந்தைகளும் கறுப்புக் குழந்தைகளும் ஒரே பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிக்க முடியாது.

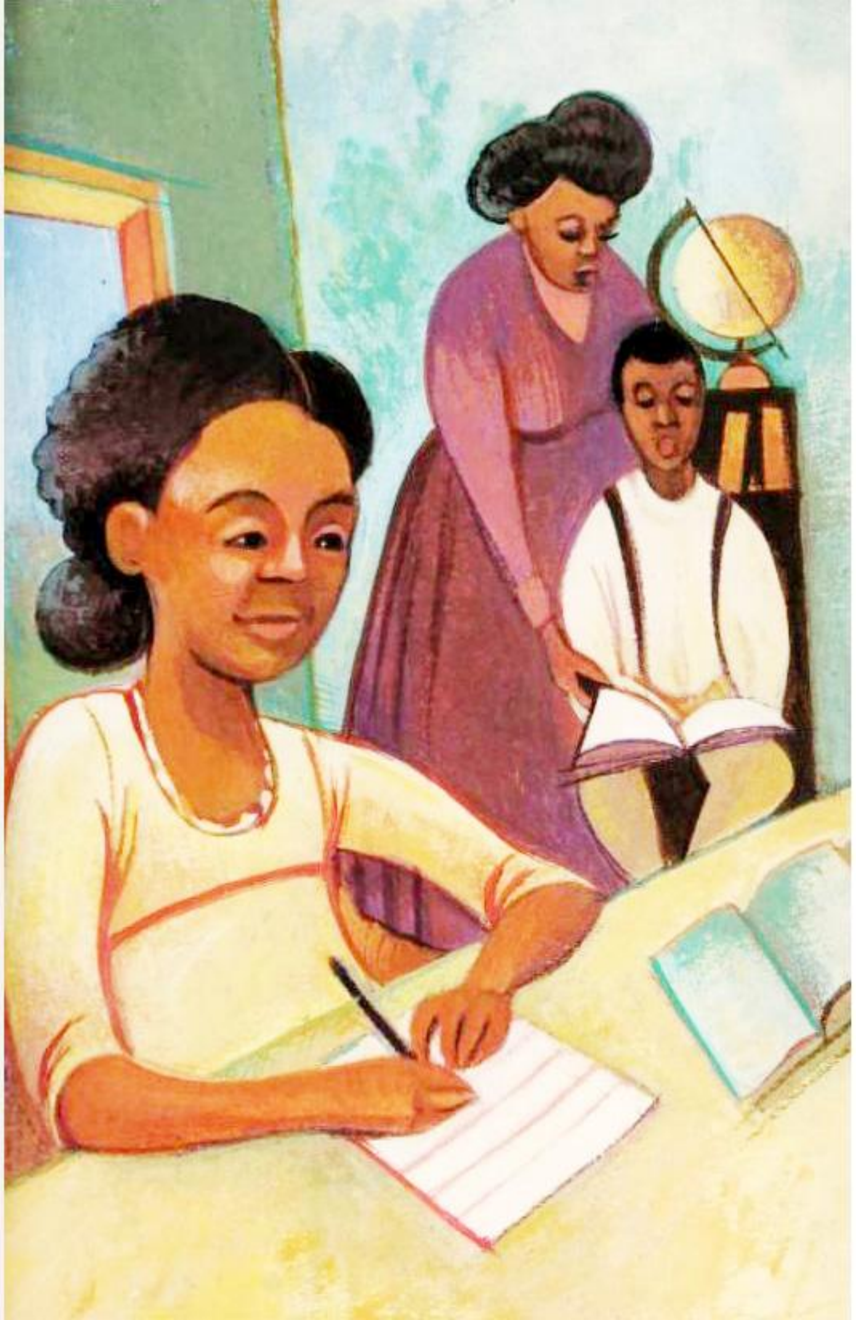
கறுப்புக் குழந்தைகளுக்கான பெரும்பாலான பள்ளிகளில் போதுமான நிதி இல்லை. பெஸ்ஸியின் பள்ளியில் புத்தகங்கள் குறைவாகவே இருந்தன.

சில சமயங்களில் ஆசிரியரிடம் காகிதமும் பென்சில்களும் தீர்ந்துவிடும்.

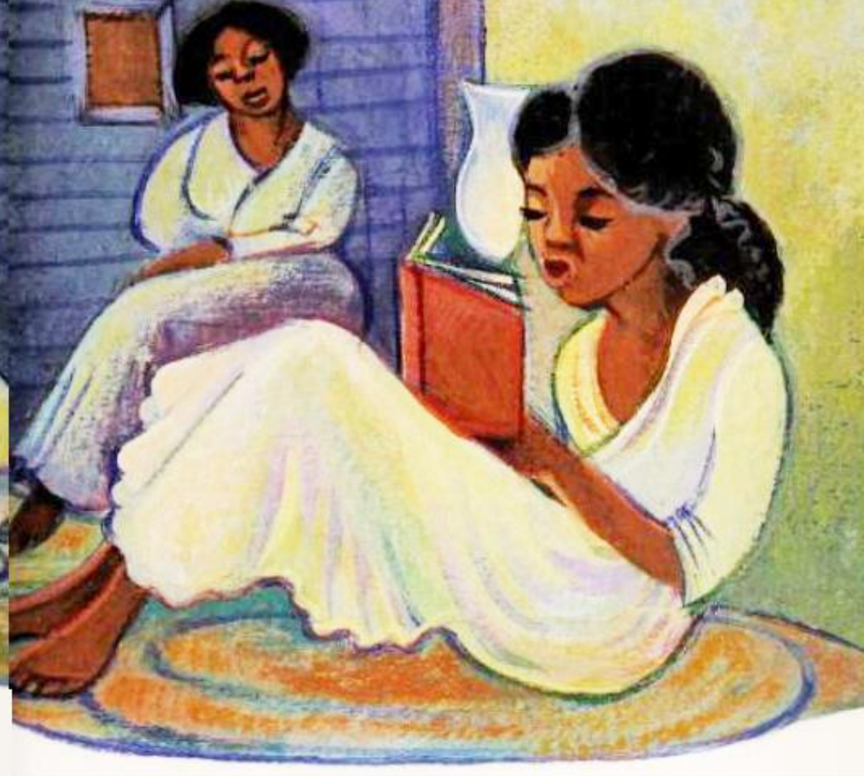
இருந்தபோதிலும், பெஸ்ஸி கடினமாக உழைத்தாள்.

தன் வாழ்க்கையில் பருத்தி எடுப்பதை விட மேலான ஒன்றைச் செய்ய அவள் திட்டமிட்டாள்.

அவள் எவ்வளவு அதிகமாகக் கற்றுக்கொள்கிறாளோ, அவ்வளவு சிறப்பாக அவளுடைய வாய்ப்புகள் அமையும்.

பெஸ்ஸி எல்லா நேரமும் வேலை செய்யவில்லை.

நூலக வண்டி வரும்போது, அம்மா அவள் படிப்பதற்காகப் புத்தகங்களை வாடகைக்கு எடுத்தார்.

இரவில், பெஸ்ஸி சத்தமாகப் படித்தாள். அவளுக்கு ஹாரியட் டப்மனின் கதை மிகவும் பிடித்திருந்தது. அவர் ஒரு துணிச்சலான கறுப்பினப் பெண்மணி!

அவர் நூற்றுக்கணக்கான அடிமைகளை விடுதலைக்கு வழிநடத்தியிருந்தார்.

ஹாரியட் டப்மன் நிச்சயமாகத் தன் வாழ்வில் முக்கியமான காரியங்களைச் செய்திருந்தார்.

அதைப் படித்தபோது, பெஸ்ஸி ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள்.

என்றாவது ஒருநாள், தானும் ஒரு முக்கியமான காரியத்தைச் செய்வாள்.

1910 ஆம் ஆண்டில், பெஸ்ஸிக்கு 18 வயது.

அவர் ஒக்லஹோமாவில் கல்லூரிப் படிப்பைத் தொடங்கினார். ஆனால் அவரிடம் இருந்த பணம் தீர்ந்துவிட்டது.

அதனால் அவர் டெக்சாஸில் உள்ள வீட்டிற்கு திரும்பி, மேலும் பணம் சம்பாதிக்க துணிகளைத் துவைக்கும் வேலை செய்தார்.

பெஸ்ஸி துணிகளைத் தேய்த்து இஸ்திரி செய்யும் போது, தனது எதிர்காலத்தைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

“வாழ்க்கையில் ஏதாவது சாதிக்க வேண்டும் என்றால், வாக்ஸஹாச்சி நகரத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும்” என்று அவர் நினைத்தார்.

அதனால், சிகாகோவில் வாழ்ந்த தனது சகோதரர்களுடன் சென்று வாழ முடிவு செய்தார்.

அவ்வளவு பெரிய நகரம் புதிய வாழ்க்கைக்கான ஒரு வாய்ப்பை நிச்சயம் வழங்கும் என்று அவர் நம்பினார்.

பறப்பதைப் பற்றிய கனவு

சிகாகோ, 1919

பெஸ்ஸிக்கு மிகுந்த கோபம் வந்தது.

அவர் வேலை செய்த முடி திருத்தும் கடையில், அவரது சகோதரர் ஜான் அவரை கிண்டல் செய்து கொண்டிருந்தார்.

முதல் உலகப்போரின் போது ஜான் பிரான்சில் போரிட்டிருந்தார்.

“அங்குள்ள பெண்கள், சிகாகோவின் கருப்பினப் பெண்களை விட சிறந்தவர்கள்,” என்று அவர் நகைச்சுவையாகச் சொன்னார்.

“சில பிரெஞ்சு பெண்கள் விமானங்களையே ஓட்டுகிறார்கள். ஒரு கருப்பினப் பெண் விமானம் ஓட்டுவதை யார் கற்பனை செய்ய முடியும்?” என்று கேலி செய்தார்.

பெஸ்ஸி, தன் மனதில் உறுதியாக நினைத்த எதையும் சாதிக்க முடியும் என்பதை நன்றாக அறிந்திருந்தார்.

தரையிலிருந்து மிக உயரத்தில் பறப்பது மிகவும் துணிச்சலானதும் முக்கியமானதுமான செயலாக பெஸ்ஸிக்கு தோன்றியது.
அது தன்னுக்கே பொருத்தமான ஒன்றாக இருப்பதாகவும் அவர் உணர்ந்தார்.

அந்த நொடிக்கே, ஜான் சொன்னது தவறு என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று பெஸ்ஸி கோல்மேன் உறுதியாக முடிவு செய்தார்.

பெஸ்ஸி, தான் ஒரு கருப்பின விமான ஓட்டியிடம் தனக்கு விமானம் ஓட்டக் கற்றுக்கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார்.

ஆனால் சிகாகோ அருகில் எந்த கருப்பின விமான ஓட்டியும் வாழவில்லை.

அவர் ஒரு விமானத் தளத்திலிருந்து மற்றொரு விமானத் தளத்திற்குச் சென்று, வெள்ளையர் விமான ஓட்டிகளிடம் தன்னை கற்றுக்கொடுக்குமாறு கேட்டார்.

ஆனால் ஒவ்வொருவரும் மறுத்துவிட்டனர்.

சிலர், அவர் கருப்பினத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக மறுத்தனர்.

மற்றவர்கள், அவர் ஒரு பெண் என்பதற்காக மறுத்தனர்.

1919 ஆம் ஆண்டில், விமானம் ஓட்டுவது ஒரு புதிய வகை கனவாக இருந்தது.

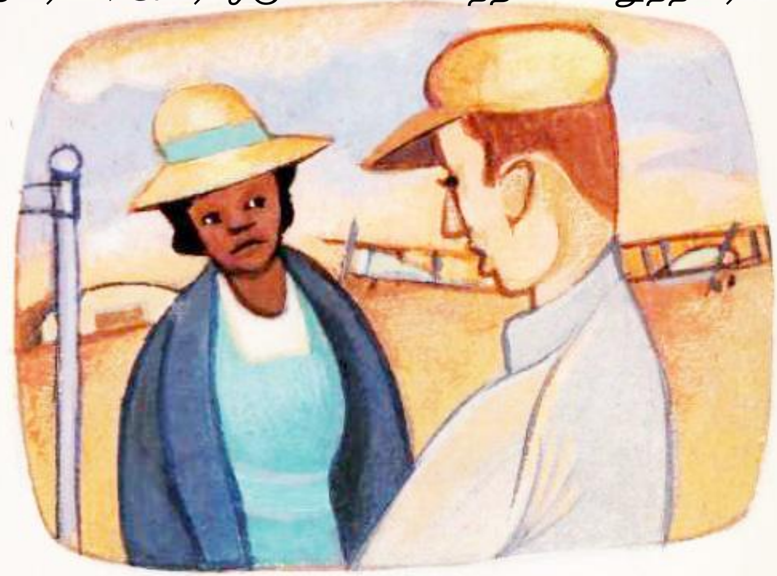
1903 ஆம் ஆண்டில்தான் மனிதர்கள் முதன்முதலாக பறக்கத் தொடங்கினர்.

அந்த காலத்தில் விமானங்கள் பயணங்களுக்கு அதிகமாக பயன்படுத்தப்படவில்லை.

பல இடங்களில் விமானங்கள் மிகவும் அரிதாக இருந்ததால், ஒன்று மேலே பறந்தால் மக்கள் வெளியே ஓடி வந்து அதை வேடிக்கைப் பார்ப்பார்கள்.

விமான ஓட்டிகளாக பெண்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தனர்.

அதில் கூட, கருப்பினப் பெண் விமான ஓட்டிகள் ஒருவரும் இல்லை.

பெஸ்ஸி மனம் தளரவில்லை.

அவர் ராபர்ட் அப்பாட்டிடம் உதவி கேட்டார்.

அவர், பெஸ்ஸி வேலை செய்த முடி திருத்தும் கடையின் வாடிக்கையாளர்களில் ஒருவர். ராபர்ட் மிகவும் புத்திசாலியும் செல்வந்தருமானவர்.

அவர் தனது சொந்த செய்தித்தாளான சிகாகோ டிஃபெண்டர்-ஐ நடத்தி வந்தார்.

“பிரான்ஸுக்கு செல்லுங்கள்,” என்று ராபர்ட், பெஸ்ஸியிடம் கூறினார்.பிரான்ஸில், வெள்ளையர்கள் கருப்பின மக்களை சமமாக நடத்தினர்.

அங்கே அவருக்கு ஒரு ஆசிரியரை கண்டுபிடிக்க முடியும்.

ஆனால் பிரான்ஸுக்கான பயணச்சீட்டு மிகவும் விலையுயர்ந்தது.
விமானப் பயிற்சியும் அதேபோல் அதிக செலவானது.

அதனால் பெஸ்ஸி மிகவும் முயற்சியுடன் செயல்படத் தொடங்கினார்.

அவர் அதிக சம்பளம் கிடைக்கும் ஒரு மிளகாய் உணவகத்தில் வேலை பார்த்தார்.மேலும் பிரெஞ்சு மொழிப் பாடங்களையும் கற்றார்.

அவரது மனம் முழுவதும் பறக்கும் கனவுகளால் நிரம்பியிருந்தது.

இறுதியாக, 1920 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில், பெஸ்ஸி ஒரு கப்பலில் ஏறி பிரான்ஸை நோக்கிப் பயணம் தொடங்கினார்.

புறப்பாடு!

லெ க்ரோட்டாய், பிரான்ஸ், 1920

பெஸ்ஸி விமானத்தின் பக்கத்தை மெதுவாக தனது கையால் தொட்டார். அவரால் அதை நம்பவே முடியவில்லை.

அவருக்கு 28 வயது ஆகிவிட்டது.

இறுதியாக, அவர் எதிர்பார்த்திருந்த முதல் விமானப் பயிற்சி நாள் வந்து சேர்ந்தது.

பெஸ்ஸி விமானத்தின் சுழல் காற்றாடியையும் சக்கரங்களையும் கவனமாகச் சோதித்தார்.

துணியால் மூடப்பட்டிருந்த இறக்கைகளில் கிழிவுகளோ விரிசல்களோ உள்ளனவா என்று பார்த்தார்.

ஏனெனில் நல்ல விமான ஓட்டிகள் எப்போதும் புறப்படுவதற்கு முன் தங்கள் விமானத்தை நன்றாகச் சோதிப்பார்கள்.

பெஸ்ஸி விமானத்தின் பின்புற ஓட்டுநர் இருக்கைக்குள் ஏறி அமர்ந்தார்.

அவருடைய ஆசிரியர் முன்புற இருக்கையில் அமர்ந்தார்.

இயந்திரம் முழங்கத் தொடங்கியது.

சுழல் காற்றாடி வேகமாகச் சுழன்றது.

விமானம் புறப்பட்டு மேலே எழும்பியபோது, குளிர்ந்த காற்று பெஸ்ஸியின் கன்னங்களைத் துளைத்தது.

அவர் பறந்து கொண்டிருந்தார்!

அந்த முதல் பயிற்சிக்குப் பிறகு,

பெஸ்ஸி கடினமாகப் பயிற்சி செய்து தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டார்.

பின்னர் ஒரு நாள், அவரது வகுப்பு தோழர்களில் ஒருவர் விமான விபத்தில் உயிரிழப்பதை அவர் கண்டார்.

பெஸ்ஸி அதிர்ச்சியடைந்தார்.தனது கனவு, தன்னை ஆபத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்பதை அவர் உணர்ந்தார்.

இருந்தும் அவர் ஒருபோதும் கைவிடத் தயாராக இல்லை.

அவர் தனது விமான ஓட்டும் திறமையை அதிகரிக்க இன்னும் அதிகமாகப் பயிற்சி செய்தார்.

வானத்தை நோக்கிய ஒவ்வொரு பயணத்திலும், பெஸ்ஸி மேலும் துணிச்சலானவராக மாறினார்.

விரைவில், அவர் தனியாகவே விமானம் ஓட்டத் தொடங்கினார்.

ஏழு மாதங்களாக செய்த கடின உழைப்பிற்கு பலன் கிடைத்தது.

1921 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில், பெஸ்ஸி விமான ஓட்டுநர் உரிமத்தை பெற்றார்.

இப்போது அவர் உலகின் எந்த இடத்திற்கும் விமானம் ஓட்டிச் செல்ல முடியும்.

விமான ஓட்டுநர் உரிமம் பெற்ற முதல் ஆப்பிரிக்க-அமெரிக்கப் பெண் அவர்தான்.

இறுதியில், அவரது சகோதரர் ஜானின் வார்த்தைகள் தவறு என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

மேலும், பெஸ்ஸி தனது வாழ்க்கையில் உண்மையாகவே ஒரு சாதனையை உருவாக்கியிருந்தார்.

இப்போது வீட்டிற்கு திரும்பி, பெஸ்ஸி கோல்மேன் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை உலகத்துக்குக் காட்ட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.

நான் பறப்பதைப் பாருங்கள்!

லாங் ஐலண்ட் , நியூயார்க் , செப்டம்பர் 1922

பெஸ்ஸி தனது காலணிகளை கடைசியாக ஒருமுறை நன்றாகப் பளபளப்பாக்கினார்.

ஒரு இசைக்குழு இசைக்கத் தொடங்கியது.

அந்த ஜாஸ் இசை, அவரது மனநிலைக்கு மிகச் சரியாக பொருந்தியது.

முதல் முறையாக, அவர் அமெரிக்க மக்களின் முன்னால் விமானம் ஓட்டப் போகிறார்.

ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள், அவர் வானில் பறப்பதைப் பார்க்க பணம் கொடுத்து வந்திருந்தனர்.

பெஸ்ஸி விமானியின் அறைக்குள் ஏறி, தன் கண்ணாடிகளைக் கண்களின் மீது மாட்டிக்கொண்டாள்.

ஒரு துணை விமானி பின்னால் ஏறினார்.

பொறியாளர் இயந்திரத்தை இயக்கினார்.

விமானம் வயல்வெளியைக் கடந்து உருண்டு சென்று தரையிலிருந்து மேலே கிளம்பியபோது, கூட்டம் அதையே உற்றுப் பார்த்தது.

1920-களில், விமானங்கள் அடிக்கடி விபத்துக்குள்ளாயின.

அனுபவம் வாய்ந்த விமானிகள்கூட சில சமயங்களில் விபத்துக்குள்ளாவார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும்.

இந்தக் கறுப்பினப் பெண் விமானி பாதுகாப்பாக இருப்பாரா? பெஸ்ஸி கூட்டத்திற்கு மேலே உயரமாகப் பறந்தார். அவர் காற்றில் மிதந்து சென்று எளிதாகத் தரையிறங்கினார்

. ஒரு கச்சிதமான விமானப் பயணம்!

விரைவில் பெஸ்ஸி வெறும் பறப்பதை மட்டும் செய்யவில்லை.அவர் தனது அற்புதமான சாகசங்களால் ரசிகர்களை மெய்சிலிர்க்க வைத்தார்.

சிகாகோவில், அவர் கூட்டத்தின் மீது மிகவும் தாழ்வாகப் பறந்தபோது, மக்கள் குனிந்து ஒதுங்கினர்.

விமானம் மேல்நோக்கி வளைந்து சென்றபோது, அவர்கள் அதையே உற்றுப் பார்த்தனர்.

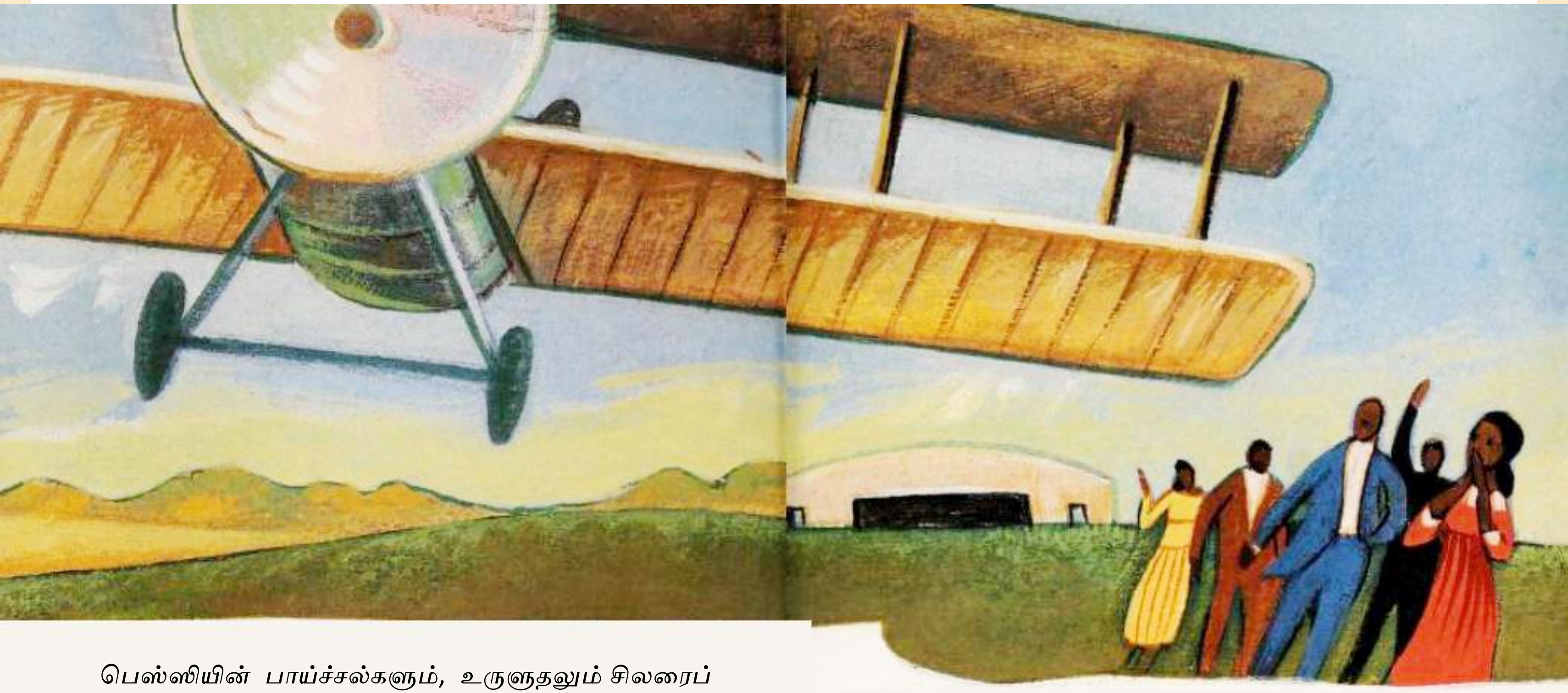
திடீரென்று, அது பக்கவாட்டில் வேகமாகத் திரும்பியது.பார்வையாளர்கள் மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டனர்.

பெஸ்ஸி கட்டுப்பாட்டை இழந்துவிட்டாரா?

ஒரு நொடி கூட இல்லை!

அவர் விமானத்தை மீண்டும் திருப்பி, நேர்த்தியாக ஒரு '8' வடிவத்தைச் சுற்றி முடித்தார்.

பெஸ்ஸியின் பாய்ச்சல்களும், உருளுதலும் சிலரைப் பயமுறுத்தின.

அந்தத் துணிச்சலான சாகசங்களால் அவர் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்தார் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால் பெஸ்ஸி தன்னை ஒரு பறக்கும் நடிகையாகக் கருதினார்.மக்களுக்கு ஒரு நல்ல பொழுதுபோக்கைக் காட்டுவதே அவரது வேலையாக இருந்தது.

துணிச்சலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள அவருக்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது.

அவர் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டியிருந்தது.

பெஸ்ஸி ஒரு விமானப் பயிற்சிப் பள்ளியைத் திறக்க விரும்பினார்.

அவருக்கு விமானங்களும், அவற்றை வைப்பதற்கு ஓர் இடமும் தேவைப்படும். அவை மிகவும் விலை உயர்ந்தவையாக இருக்கும்.

அவற்றுக்கான பணத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு, மக்கள் கூட்டத்திற்காக விமானங்களை ஓட்டுவதே சிறந்த வழியாக இருந்தது

மற்ற கறுப்பினத்தவர்களின் பறக்கும் கனவுகளை நனவாக்கத் தனது பள்ளி உதவும் என்று பெஸ்ஸி நம்பினார்.

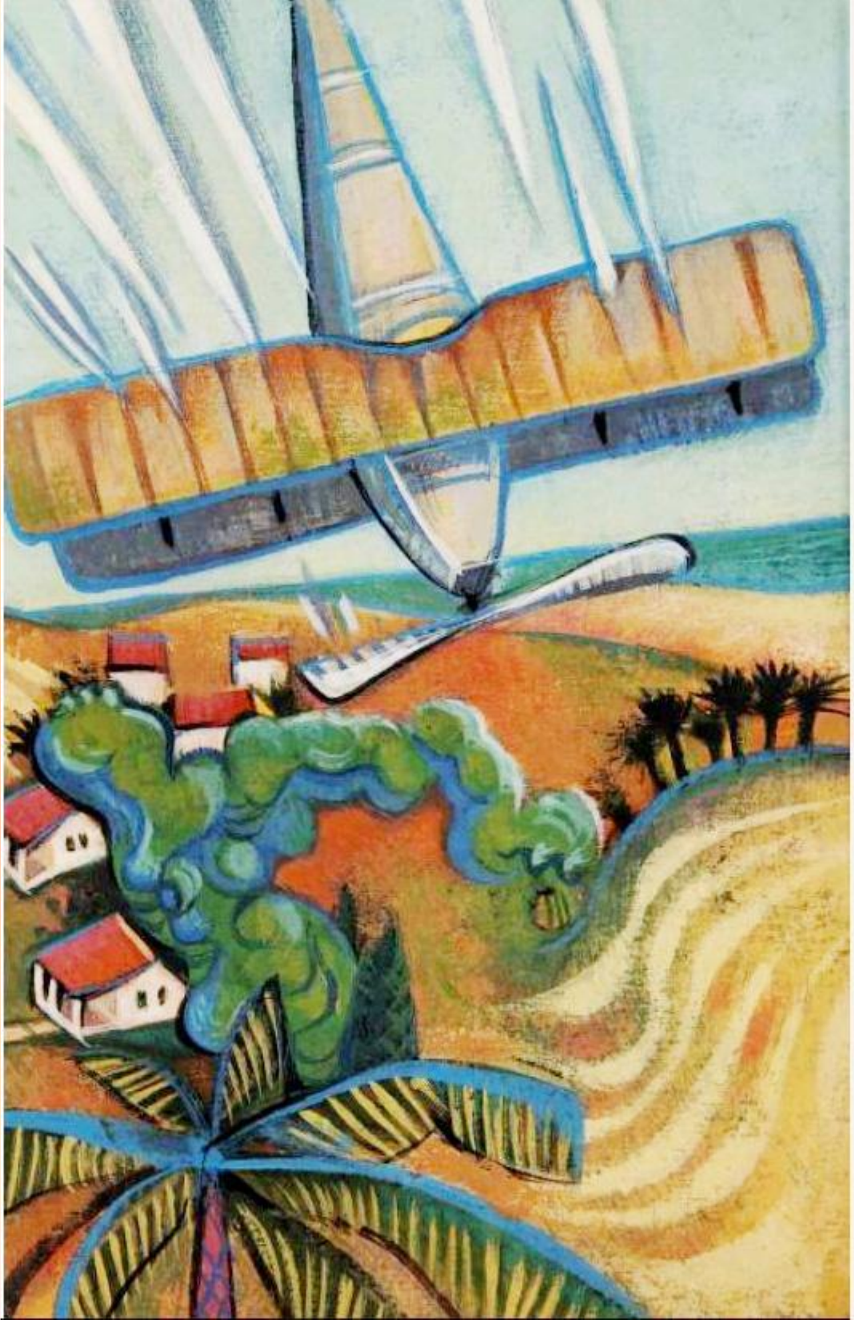
அதைத் திறப்பதற்கான பணத்தைச் சம்பாதிக்க அவர் கடுமையாக உழைத்தார்.

மேலும் ரசிகர்களைப் பெறுவதற்காக, பெஸ்ஸி தேவாலயங்களிலும் திரையரங்குகளிலும் உரையாற்றினார்.

அவர் பத்திரிக்கை நிருபர்களிடமும் பேசினார். சில சமயங்களில், ஒரு விமானியாகத் தன் தொழில் வாழ்க்கையைப் பற்றி உண்மையைச் சற்று **மிகைப்படுத்திச்** கூறினார்.

ஒரு நிருபரிடம், தான் ஐரோப்பாவில் ஆறு நாடுகளில் விமானம் ஓட்டியிருப்பதாகக் கூறினார்!

ஆனால், பெஸ்ஸியின் விமான ஓட்டத்தில் எந்த ஏமாற்று வேலையும் இருக்கவில்லை. அது அற்புதமாக இருந்தது.

1923-ல், பெஸ்ஸி தனது விமானப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கான திட்டங்களுடன் கலிபோர்னியா சென்றார்.

அவர் தனது முதல் விமானத்தை வாங்கினார்.அது கர்டிஸ் ஜென்னி என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய, பயன்படுத்தப்பட்ட விமானம்.

பின்னர் அவர் ஒரு விமானக் கண்காட்சியை ஏற்பாடு செய்தார்.

வழக்கம் போலவே, பெஸ்ஸி விமானம் புறப்படுவதற்கு முன்பு அதைச் சரிபார்த்தார். எல்லாம் சரியாக இருந்தது.

அவர் அந்த ஜென்னியை 300 அடி உயரத்திற்குப் பறக்கவிட்டார்.

திடீரென்று, மோட்டார் நின்றுவிட்டது.

விமானம் முன் பகுதி தரையை நோக்கிச் சென்றது.

இந்தப் பாய்ச்சல் ஒரு சாகசச் செயல் அல்ல.

பெஸ்ஸி உள்ளே இருந்த நிலையில், அந்த ஜென்னி விமானம் நொறுங்கி விழுந்தது.

மீட்புப் படையினர் பெஸ்ஸியை அவசரமாக மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றனர்.

அவருக்கு ஒரு காலிலும் பல விலா எலும்புகளிலும் முறிவு ஏற்பட்டிருந்தது.

அவரது முகத்திலும் கைகளிலும் வெட்டுக்காயங்கள் நிறைந்திருந்தன. ஆனால் அவர் உயிரோடு இருந்தார். பெஸ்ஸி கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்கள் படுக்கையிலேயே இருந்தார்.

அவருக்குக் காயங்களும் வலியும் இருந்தன.

கட்டுப் போட்டிருந்த அவர் காலில் அரிப்பு எடுத்தது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவருடைய விமானம் முற்றிலுமாகச் சேதமடைந்திருந்தது.

ஆனால் பெஸ்ஸி மனம் தளரவில்லை.

அவர் மருத்துவமனையிலிருந்து தன் ரசிகர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார்.

"என்னால் நடக்க முடிந்தவுடன், நான் பறக்கப் போகிறேன்!"

பெஸ்ஸி தான் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றினார். அந்தச் செப்டம்பர் மாதத்தில், அவர் ஒஹையோவிலுள்ள கொலம்பஸிற்குச் சென்றாள். அவர் ஒரு விமானத்தைக் கடனாகப் பெற்று, மற்றொரு நிகழ்ச்சியை ஏற்பாடு செய்தார்.

பெஸ்ஸி மீண்டும் பறப்பதைப் பற்றிப் பதற்றமாக இருந்திருந்தாலும், அதை அவர் வெளிக்காட்டவில்லை.

அவர் வானில் உயர்ந்து பறந்ததைக் கண்டு பத்தாயிரம் ரசிகர்கள் பரவசமடைந்தனர்.

இந்த முறை, எந்தத் தவறும் நடக்கவில்லை.

பெஸ்ஸி எதிர்காலத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார்.

அவர் இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகளில் பறக்கத் தயாராக இருந்தார்.

ஒருவேளை அவர் பாராசூட்டிங் அல்லது வேறு சில வினோதமான சாகசங்களை முயற்சித்துப் பார்க்கலாம்.

எப்படியாவது, தனது விமானப் பயிற்சிப் பள்ளியைத் தொடங்குவதற்காக அவர் தொடர்ந்து உழைப்பார்.

மேலும், அனைத்து ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், பறக்கும் கனவை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க அவர் உதவுவார்.

பின்னுரை

பெஸ்ஸி கோல்மன், டெக்சாஸில் உள்ள தனது சொந்த ஊரான வாக்ஸாஹாச்சி உட்பட பல இடங்களில் விமான சாகச நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். ஒரு விமானியாக தனது உயிரைப் பணயம் வைக்கும் சாகசங்களுடன், அவர் பாராசூட் குதிப்பதையும் கற்றுக்கொண்டார். மற்றொரு விமானி விமானத்தைக் கட்டுப்படுத்தும்போது, நகரும் விமானத்தின் இறக்கைகளில் தன்னைச் சமநிலைப்படுத்திக்கொண்டு, அவர் 'விங்-வாக்' என்ற சாகசத்தையும் செய்தார். அவர் சென்ற இடமெல்லாம், ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தி, அவர்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தார்.

வருந்தத்தக்க வகையில், பெஸ்ஸி தனது கனவுகள் அனைத்தும் நனவாவதைக் காணும் பாக்கியம் பெறவில்லை. 1926-ல், ஒரு கோரமான விபத்து அவரது உயிரைப் பறித்தது. புளோரிடாவில் ஒரு 'ஜென்னி' விமானத்திலிருந்து பாராசூட் குதிப்பு செய்ய பெஸ்ஸி தயாராகிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது, ஒரு ரெஞ்ச் விமானத்தின் கட்டுப்பாட்டுக் கருவிகளுக்குள் விழுந்து அவற்றைச் செயலிழக்கச் செய்தது. விமானி கட்டுப்பாட்டை இழந்தார். விமானத்தின் பின்பக்க காக்பிட்டில் இருந்த தனது இருக்கையிலிருந்து, பெஸ்ஸியால் உதவ எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. விமானம் நொறுங்கி விழுந்தது. பெஸ்ஸியும் விமானியும் உயிரிழந்தனர்.

தனது விமானப் பயிற்சிப் பள்ளியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பே அவர் இறந்துவிட்டாலும், டெக்சாஸைச் சேர்ந்த அந்தத் துணிச்சலான, பருத்திப் பறிக்கும் ஒரு இளம் பெண், தனது வாழ்க்கையில் உண்மையிலேயே ஒரு முக்கியமான காரியத்தைச் சாதித்தார். பாரபட்சமான நடத்தைகளுக்கு மத்தியிலும், விமானி உரிமம் பெற்ற முதல் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கப் பெண் என்ற பெருமையை அவர் பெற்றார். அவரது திறமை, பல ரசிகர்களைத் தாங்களும் விமானிகளாக ஆகத் தூண்டியது. மேலும், அவரது உறுதியும் தைரியமும் அனைத்து இன மக்களையும் தங்கள் இலக்குகளை உயர்வாக அடையத் தூண்டியது.

முக்கியமான தேதிகள்

1892- ஜனவரி 26 அன்று, டெக்சாஸின் அட்லாண்டாவில் உள்ள ஒரு அறை கொண்ட குடிசையில் பெஸ்ஸி கோல்மன் பிறந்தார். (அவர் பிறந்த சரியான வருடம் உறுதியாகத் தெரியவில்லை.)

1894- குடும்பம் டெக்சாஸின் வாக்ஸாஹாச்சிக்கு குடிபெயர்ந்தது.

1910- ஓக்லஹோமாவின் லாங்ஸ்டனில் உள்ள கலர்டு அக்ரிகல்சரல் அண்ட் நார்மல் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தார்; பணம் தீர்ந்து போனதால், வாக்ஸாஹாச்சிக்குத் திரும்பினார்.

1915- சிகாகோவுக்கு குடிபெயர்ந்தார்.

1917- கிளாட் க்ளென்னை மணந்தார்.

1920- விமானப் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர பிரான்சுக்கு பயணம் செய்தார்.

1921- விமானி உரிமம் பெற்றார், இதன் மூலம் அவ்வாறு செய்த முதல் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கப் பெண்மணி ஆனார்.

1922- பிரான்சில் விமானப் பயிற்சிகளைத் தொடர்ந்தார்; நியூயார்க்கின் லாங் ஐலேண்டில் தனது முதல் விமான சாகச நிகழ்ச்சியை நடத்தினார்.

1923- கலிபோர்னியாவில் விமான விபத்துக்குள்ளானார். கிட்டத்தட்ட மூன்று மாதங்கள் மருத்துவமனையில் கழித்தார்

1926 - புளோரிடாவின் ஜாக்சன்வில்லில் நடந்த விமான விபத்தில் உயிரிழந்தார்

1995 - விமானப் பயண வரலாற்றில் பெஸ்ஸி கோல்மனின் பங்களிப்பைக் கௌரவிக்கும் வகையில், அமெரிக்க அஞ்சல் சேவை ஒரு அஞ்சல் முத்திரையை வெளியிட்டது.

